

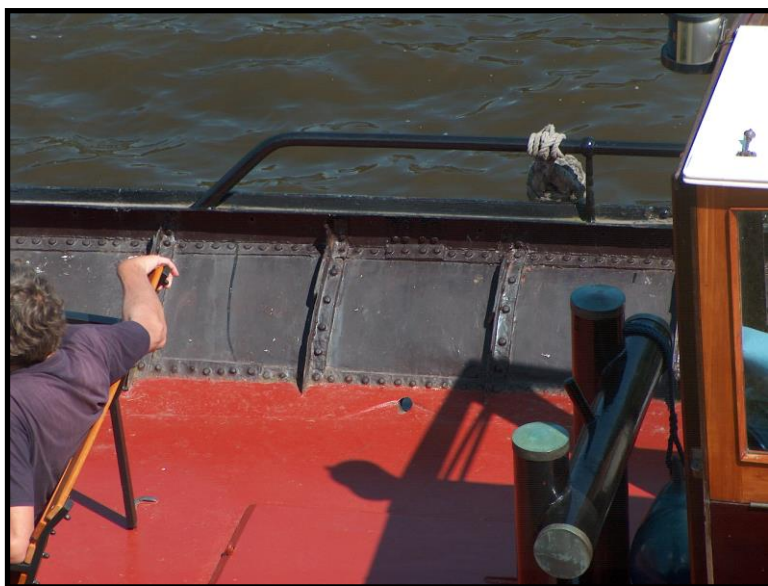
September 2014

Wellicht heeft u opgemerkt dat uw schrijver het heeft laten afweten in het laatste nummer van de Driuwplle. Bij dezen nog mijn verontschuldiging hiervoor; het is altijd al een gedoe om de bijdrage nog op het nippertje of er net overheen in te leveren. Voor het eerst in een langjarige periode had ik voor de vakantie toen het er op aankwam helemaal geen inspiratie meer.

Afijn we pakken de draad weer op – er liggen steeds weer nieuwe bomen te wachten.

De abeel die aan het einde van de vorige bijdrage nog niet eens op de middenslee lag, is ondertussen verzaagd en ligt opgelat buiten de molen te drogen. Ondanks de zomerwarmte, die krimpscheuren zou kunnen veroorzaken, geeft de molen aan de Ee-zijde na de middag zoveel schaduw dat het drogen van het zachte hout probleemloos verloopt.

Tijdens de sleepbootdagen was het zoals we konden verwachten op de molen een drukte van belang. Aan wal bij De Jager lag een zeer bijzondere sleepboot van een zeer slank model. Dit schip is in de Zaanstreek gebouwd voor het manoeuvreren met houtvloten. De relatief grote lengte maakt het makkelijker een vlot stevig tegen het boord te trekken. Bovendien heeft de scheepswand daar een holle vorm (binnen boord dus bol), zodat een boom nog steviger kan worden bevestigd!

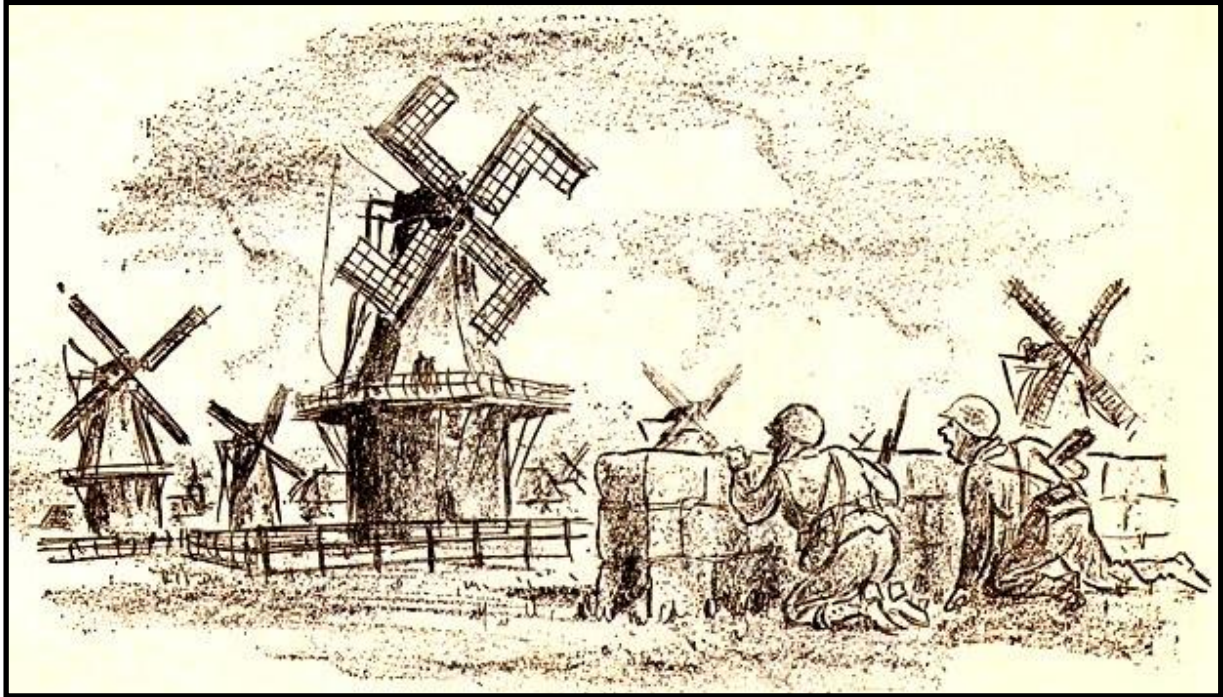
Planken en balken zagen is eigenlijk eenvoudig seriewerk. Regelmatig komen er houtkunstenaars vragen naar wankanten en stompen om er iets moois van te maken. Meestal gaat dat met een hamer en beitels, maar het modelleren kan ook met een klein kettingzaagje. In een paar minuten ontstaat er zomaar een eigenwijs kijkende zeehond die een prettig plekje op de helling vond.

De dikke populieren op de helling zijn gedurende de zomer zo vaak beregend dat ze flink zijn uitgelopen. In de molen liggen er ook een paar, maar daarvan moeten de spruiten het doen met de sappen in de stammen. Daar beginnen de blaadjes nu wel wat slapjes te worden. De afgelopen zomer overziende is de conclusie dat de molen en de omgeving wel een wilde tuin lijkt en dat we

niet erg veel uren gedraaid en gezaagd hebben.

Even heel wat anders. Vanwege de vrij lange productietijd van dit blad lukt het me meestal niet aankomende gebeurtenissen tijdig vooraf te behandelen. De Bevrijdingsdag ligt alweer even achter ons, maar die komt toch wel weer terug. Onlangs kwam ik een cartoon tegen die door de Amerikaanse tekenaar / oorlogscorrespondent Alan Dunn tijdens onze bevrijding gemaakt is. Met een voorliefde voor architectuur had hij wel kijk op de constructie van molens en met het besef van de reden van zijn aanwezigheid kwam hij tot een bijzondere prent. (In tegenstelling tot veel andere tekenaars laat hij de molens naar de correcte kant draaien!...)

"Collaborateurs, waarschijnlijk..."

Volgende maand meer over ander hout en andere ongemakken.